

Dosarul nr. 2rac-24/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Catană)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

Î N C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Primarul General al mun. Chișinău și Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța”, s-a casat hotărârea din 29 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere în parte a acțiunii

c o n s t a t ă :

La data de 07 august 2015, Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” a depus cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 08 februarie 1994, Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” a fost înregistrată la Ministerul Justiției, iar la 30 octombrie 1996 i-a fost eliberat certificat de înregistrare a organizației obștești-filantropice. În temeiul certificatului de stat nr. 38 din 09 decembrie 1998 eliberat de Ministerul Justiției, Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” a fost atestată ca fiind de utilitate publică.

A susținut că prin decizia nr. 14/37-3 din 27 iunie 2000, Primăria mun. Chișinău a repartizat Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” un lot de pământ cu suprafața de XXXXX amplasat pe str. XXXXX, pentru proiectarea și construirea unui complex de agrement și odihnă pentru copii, amplasarea autodromului pentru copii și organizarea odihnei conform planului anexat.

La 21 august 2000, Primăria mun. Chișinău i-a eliberat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 1053, iar la 22 iulie 2002 – autorizația de construire nr. 356/2, prin care a fost autorizată să execute lucrările de construire a unui complex de agrement.

A notat că la 29 august 2002, Primăria mun. Chișinău i-a eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXX pentru lotul de pământ cu suprafața de XXXXX amplasat pe str. XXXXX.

La 30 martie 2003 au fost recepționate construcțiile efectuate pe terenul enunțat supra, fapt confirmat prin procesul-verbal de recepție finală nr. 324.

A reținut reclamanta că la 24 decembrie 2003, Departamentul Arhitectură și Urbanism a Primăriei mun. Chișinău a atribuit terenului în litigiu adresa poștală – mun. Chișinău, str. Ghidighici, 3/3.

La 10 iunie 2004, Departamentul Privatizării a dat acordul la vânzarea-cumpărarea terenului din XXXXX, iar la 30 iunie 2004 s-a adresat cu cerere către Primăria mun. Chișinău, prin care a solicitat cumpărarea terenului cu suprafața de XXXXX amplasat pe str. XXXXX.

Prin decizia nr. 17/11 din 30 decembrie 2004 a Primăriei mun. Chișinău, terenul cu suprafața de XXXXX amplasat pe str. XXXXX a fost considerat teren aferent obiectivelor privatizate și construcțiilor nefinalizate ale Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” și s-a acceptat spre vânzare la preț normativ, cu achitarea trimestrială, în rate, a prețului terenului în termen de până la 10 ani, iar la 20 ianuarie 2005 între Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” și Primăria mun. Chișinău a fost încheiat contract de vânzare-cumpărare a terenului aferent cu suprafața de XXXXX obiectivului privatizat din str. XXXXX, înregistrat la 27 ianuarie 2005 la OCT Chișinău sub nr. cadastral XXXXX.

A reținut că la 02 februarie 2006 Procuratura mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată în interesele Consiliului mun. Chișinău, prin care a solicitat anularea deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 14/37-3 din 27 iunie 2000 și a pct. 1.61 din Anexa la decizia respectivă, deciziei nr. 17/11 din 30 decembrie 2004 și declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului nr. 338 din 20 noiembrie 2005.

La 28 martie 2006 Primăria mun. Chișinău a eliberat Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” autorizația de construire nr. 142, prin care au fost prelungite lucrările de construcție a complexului de agrement și odihnă pentru copii.

Prin hotărârea din 22 mai 2006 a Curții de Apel Economice acțiunea Procuraturii mun. Chișinău depusă în interesele Consiliului mun. Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată, însă prin decizia din 02 noiembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul Procuraturii mun. Chișinău, casată hotărârea din 22 mai 2006 a Curții de Apel Economice, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Economică, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 01 martie 2007 a Curții de Apel Economice acțiunea Procuraturii mun. Chișinău depusă în interesele Consiliului mun. Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată, iar prin decizia din 11 octombrie 2007 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Procuratura mun. Chișinău, casată hotărârea din 01 martie 2007 a Curții de Apel Economice, cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii Procuraturii mun. Chișinău în interesele Consiliului mun. Chișinău, fiind anulată decizia Primarului General al mun. Chișinău nr. 14/37-3 din 27 iunie 2000 „Cu privire la repartizarea unui lot de pământ din str. XXXXX, Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța””. S-a anulat decizia nr. 17/11 din 30 decembrie 2004 în ceea ce privește acceptarea vânzării în proprietatea Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” a terenului aferent obiectivului situat pe str. XXXXX, cu suprafața de XXXXX. A fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent obiectivului situat pe str. XXXXX, cu suprafața de XXXXX, încheiat la 20 ianuarie 2005 între Viceprimarul mun. Chișinău și Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din

Republica Moldova „Speranța”. S-a dispus radierea înscrierii din Registrul bunurilor imobile privind dreptul de proprietate a Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” asupra terenului aferent obiectivului situat pe str. XXXXX, cu suprafața de XXXXX, nr. cadastral XXXXX.

A reiterat reclamanta că la 06 aprilie 2008, Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” s-a adresat cu cerere Curții Europene pentru Drepturile Omului, prin care a solicitat recunoașterea violării drepturilor sale garantate de art. 1 al Protocolului nr. 1, precum și art. 6§1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

La 30 iunie 2008 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova cererea Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța”.

Prin încheierea din 23 aprilie 2009 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă cererea Consiliului mun. Chișinău privind anularea sechestrului aplicat pe bunul imobil din str. Ghidighici, 3/3, mun. Chișinău, reieșind din faptul că există o adresare din partea Fundației la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului.

A menționat reclamanta că ulterior de către Pretura sect. Buiucani, mun. Chișinău au fost emise un șir de dispoziții prin care s-a dispus demolarea cartodromului.

Astfel, prin dispoziția nr. 106 din 03 aprilie 2013 s-a constatat că ghereta amplasată pe XXXXX, activează fără autorizație de funcționare/fără schemă de amplasare și nici nu este înregistrată în lista celor viabile.

În temeiul dispoziției sus-menționate, Pretorul sect. Buiucani, mun. Chișinău a obligat Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” să demonteze și să evacueze ghereta din str. XXXXX, cu restabilirea terenului în stare inițială din contul mijloacelor financiare proprii în termen de 3 zile.

Totodată, la 04 aprilie 2013 a fost emisă dispoziția nr. 112 cu privire la demontarea instalațiilor provizorii din metal din str. XXXXX, și nr. 113 cu privire la demontarea traseului de carting din str. XXXXX.

Pe parcurs Pretorul sect. Buiucani, mun. Chișinău a emis dispoziția nr. 142 din 16 aprilie 2013, prin care a fost modificată dispoziția nr. 106 din 03 aprilie 2013 și obligată Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” să demonteze și să evacueze ghereta din str. XXXXX, cu restabilirea terenului la starea inițială din mijloace proprii.

Subsidiar, prin dispoziția Pretorului sect. Buiucani, mun. Chișinău nr. 143 din 16 aprilie 2013 a fost modificată dispoziția nr. 113 din 04 aprilie 2013 și obligată Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” să demonteze și să evacueze traseul de carting (cartodromul) din str. XXXXX, cu restabilirea terenului la starea inițială din mijloace proprii.

La 04 mai 2015 Pretorul sect. Buiucani, mun. Chișinău a dispus executarea forțată a dispoziției nr. 143 din 16 aprilie 2013.

A notat reclamanta că după recepționarea dispoziției nr. 143 din 16 aprilie 2013, a solicitat de la SRL „Lvovschii & Co” efectuarea unei evaluări a valorii de piață a Autodromului și construcțiilor auxiliare situate pe str. XXXXX.

Astfel, potrivit Raportului de evaluare din 18 mai 2015 întocmit de către SRL „Lvovschii & Co”, valoarea de piață a Autodromului și construcțiilor auxiliare situate pe str. XXXXX, a constituit suma de 1.811.280 de lei.

A reținut că a expediat în adresa Primăriei mun. Chișinău o notificare, recepționată de către acesta la 28 mai 2015, prin care a solicitat, întru neadmiterea prejudicierii drepturilor și

intereselor patrimoniale ale Fundației, achitarea sumei de 1.811.280 de lei, care reprezintă valoarea de piață a Autodromului și construcțiilor auxiliare situate pe str. XXXXX, însă nu a primit răspuns nici până în prezent.

A indicat că până la inițierea litigiului menționat supra, a construit și a amenajat complexul de agrement – Autodromul și construcțiile auxiliare situate pe str. XXXXX, prin implicarea unor investiții financiare considerabile, or, la acel moment a deținut în temei legal terenul din str. XXXXX.

În contextul expus, a cerut Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” încasarea din contul Primăriei mun. Chișinău în beneficiul său a sumei de 1.811.280 de lei cu titlu de valoare de piață a Autodromului și construcțiilor auxiliare situate pe str. XXXXX, dispus spre demolare; 24.034.531 de lei cu titlu de valoare de piață a terenului pentru construcții situat pe str. XXXXX, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de către Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța”, s-a casat hotărârea din 29 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere în parte a acțiunii, fiind încasată din contul Primăriei mun. Chișinău în beneficiul Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” suma de 1.811.280 de lei cu titlu de prejudiciu material și 10.000 de lei cheltuieli de judecată, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că în urma acțiunilor ilegale ale administrației publice locale prin înstrăinarea terenului din str. XXXXX, actele administrative și juridice emise și încheiate în acest sens au fost declarate nule prin hotărâre judecătorească irevocabilă, iar reclamanta Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” a fost obligată la demontarea și evacuarea traseului de carting (cartodromul) din str. XXXXX, cu restabilirea terenului la starea lui inițială din mijloacele proprii, fapt ce a cauzat ultimei un prejudiciu material ce urmează a fi recuperat de către Primăria mun. Chișinău.

A constatat instanța de apel că la data efectuării construcțiilor și amenajării teritoriului, reclamanta a deținut în mod legal actele necesare în vederea realizării lucrărilor, fapt confirmat prin certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 1053 din 21 august 2000, autorizația de construire nr. 356/2 din 22 iulie 2002 și procesul-verbal de recepție finală nr. 324 din 30 martie 2003.

A concluzionat instanța de apel că la cazul speței sunt întrunite condițiile răspunderii delictuale civile, fapta ilicită și vinovăția pârâtei Primăria mun. Chișinău, la înstrăinarea terenului din str. XXXXX, circumstanță ce rezultă și din decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 11 octombrie 2007, iar cauzarea prejudiciului material rezultă din obligarea Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” să demoleze construcțiile în care a investit mijloacele financiare considerabile, care potrivit Raportului de evaluare din 18 mai 2015 întocmit de către SRL „Lvovschii & Co”, constituie suma de 1.811.280 de lei.

În ce privește pretenția reclamantei privind încasarea din contul Primăriei mun. Chișinău a sumei de 24.034.531 de lei cu titlu de valoare de piață a terenului pentru construcții situat pe str. XXXXX, instanța de apel a considerat-o drept neîntemeiată, nefiind probată.

La data de 23 octombrie 2018, Primarul General al mun. Chișinău, prin intermediul reprezentantului său – Tudor Tofan în baza procurii nr. 02-116/52 din 02 iulie 2018, a

declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 29 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului Primarul General al mun. Chișinău a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

La data de 29 octombrie 2018, Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța”, prin intermediul reprezentantului său – avocatul Nicolae Leșan în baza mandatului seria MA nr. 0268865 din 31 martie 2015, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău în partea respingerii pretenției de încasare din contul Primăriei mun. Chișinău în beneficiul său a sumei de 24.034.531 de lei cu titlu de valoarea de piață a terenului pentru construcții situat pe str. XXXXX, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La data de 12 noiembrie 2018, în adresa Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” a fost expediată copia recursului declarat de către Primarul General al mun. Chișinău, iar la 20 noiembrie 2018 în adresa Primăriei mun. Chișinău copia recursului declarat de către Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor, însă părțile nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Primarul General al mun. Chișinău și Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” sunt inadmisibile, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa Primăriei mun. Chișinău și Fundației Republicane de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” la 20 august 2018 (f.d. 252, vol. I), însă nu se atestă date când a fost recepționate de către acestea.

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererile de recurs au fost depuse la 23 octombrie 2018 și respectiv la 29 octombrie 2018.

In concreto motivelor inserate în cererile de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererilor de recurs depuse de către Primarul General al mun. Chișinău și Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța”, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recursuri, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de chemare în judecată, cererea de apel inițială și cea motivată depusă de către Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța”, precum și explicațiilor date de către reprezentatul recurentei-reclamante – Leșan Nicolae în cadrul ședinței instanței de apel asupra căror Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 165-166, 181-186, 239-240, vol. I).

Astfel, se deduce că cererile de recurs *de facto* sunt o transpunere a motivelor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenții nu au evidențiat în cererile de recurs formulate memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererile de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursurilor declarate, deoarece Primarul General al mun. Chișinău și Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursurilor, deoarece sunt lipsite de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursurile declarate de către Primarul General al mun. Chișinău și Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” nu s-au bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespund cerinței de a fi „efective”, fiind lipsite de șanse de succes și nu sunt capabile să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezentele cereri de recurs au fost depuse după ce Primarul General al mun. Chișinău și Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” au avut posibilitatea de a fi auzite de o

instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenților le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzite combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Primarul General al mun. Chișinău și Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” împotriva deciziei din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Primarul General al mun. Chișinău și Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Fundația Republicană de Caritate pentru Copii din Republica Moldova „Speranța” împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic